

Høringsvar vedr. mikroplastbekendtgørelsen

Plastic Change er overvejende positivt indstillet over for mikroplastbekendtgørelsen, og byder et forbud mod import og salg af mikroplastik i kosmetiske produkter varmt velkomment, men har følgende bemærkninger til udformningen af udkastet til bekendtgørelsen.

Definition af kosmetiske produkter som afrenses

Udkastet til bekendtgørelsen definerer kosmetiske produkter, som afrenses, som "et kosmetisk produkt, som er beregnet til at blive fjernet efter anvendelse på hud, hår eller slimhinder." Hos Plastic Change mener vi ikke, at denne begrænsning er meningsfuld, og anbefaler i stedet for, at man laver et generelt forbud mod mikroplastik i kosmetiske produkter. Dette skyldes, at alle kosmetiske produkter på et tidspunkt vaskes af, hvilket på den ene side gør skelnen mellem kosmetiske produkter, som afrenses og kosmetiske produkter, som ikke afrenses definatorisk problematisk, og på den anden side gør denne skelnen uhensigtsmæssig ift. lovens miljømæssige sigte. Problematikken gælder en bred vifte af cremer og make-up-produkter. Den normale anbefaling er, at man renser make-up-produkter af igen, ofte inden man går i seng, mens man uanset anbefalingen renser rester af både cremer og make-up-produkter af, når man vasker sig og/eller går i bad. Det er pba. den nuværende definition af kosmetiske produkter, som afrenses, uklart om disse produkter er omfattet af lovgivningen. Samtidigt er distinktionen ud fra et sundheds- og miljømæssigt perspektiv ikke meningsfuld, og derfor særdeles skadelig, idet man uden grund undtager en angiveligt lang række produkter, der forurener såvel vores natur som vores fødekæde, og dermed kan udvande lovgivningens effekt. Solcreme udgør her et særligt illustrativt eksempel. Solcreme er som udgangspunkt ikke beregnet til at blive vasket af, og vil antageligt ikke være omfattet af udkastet til bekendtgørelsen. Hvis man kigger på den praktiske brug af produktet, tager rigtig mange imidlertid solcreme på i forbindelse med, og i nogle tilfælde lige inden, de skal i havet. Solcremen og dermed mikroplastikken vil altså blive skyllet direkte ud i havet, hvilket selvsagt er dybt problematisk.

Definitionen af bionedbrydelig plastik

Iflg. udkastet til bekendtgørelsen er bionedbrydelig mikroplastik ”mikroplast, der opfylder et eller flere af kriterierne for bionedbrydelighed ved brug af de anførte tilladte testmetoder i henhold til bilag 1 til denne bekendtgørelse.” Det er pba. ovenstående formulering usikkert, om mikroplastikken kun skal være bionedbrydelig iflg. én af testmetoderne for at kunne blive undtaget ved lovgivningen. Hvis dette er tilfældet, er det stærkt kritisabelt, idet dette jo omvendt betyder, at mikroplastikken kan være ikke-bionedbrydelig iflg. op til flere tests og stadig være tilladt. Samtidigt er vi meget skeptiske over for, om testmetoderne tager højde for, at mikroplastikken havner i naturlige havmiljøer, hvor man ikke kan kontrollere nedbrydningsforholdene. Et eksempel på dette er OECD Test 301 Ready Biodegradability, hvor temperaturen skal være 22 grader, og foregå under ilt-rige forhold. I Norden opnår vi sjældent vandtemperaturer på 22 grader, og aldrig i længere perioder. Dertil kommer, at vi har en stor del vandmiljøer, hvor iltniveauet er lavt. Vi er altså i høj grad uvidende om, hvorvidt mikroplastikken vil blive nedbrudt i mange af vores vand- og naturområder. Med afsæt i disse kritikpunkter fraråder vi altså kraftigt, at man undtager såkaldt bionedbrydelig mikroplastik, da dette blot udgør en mulighed for at omgå lovgivningen.

Andre bemærkninger

Derudover undrer vi os over, at udkastet til bekendtgørelsen stadig tillader import og salg af kosmetiske produkter med koncentrationer af mikroplastik under 0,01 %. Skyldes det, at man er bekymret for, at man stiller producenter, hvis produkter forurenes udefra til ansvar? Vores overordnede holdning til dette er, at det selvfølgelig er vigtigt at overveje, om man ved at sætte denne grænseværdi i virkeligheden beskytter producenter, der reelt godt kan undgå at tilsætte mikroplastik til deres produkter. På samme måde undrer vi os over, at private fortsat kan importere kosmetiske produkter med mikroplastik til eget, ikke-erhvervsmæssigt brug. Er begrundelsen for dette, at der er svært, eller i hvert fald administrativt tungt at håndhæve? Der er tale om et forholdsvist stort ”hul” i lovgivningen, som sandsynligvis kun vil vokse sig større, og vi anbefaler derfor, at man tager dette op til genovervejelse.